

Beste lezer,

In het voorbijaande trimester hebben we enkele nieuwe stappen gezet in de realisatie van onze ambitie om van het NINO een actief onderzoekscentrum te maken. Eén daarvan is de jaarlijkse bijeenkomst die het NINO vanaf 2019 organiseert voor studenten en onderzoekers, om van gedachten te wisselen over ontwikkelingen in het vak en om elkaar op de hoogte te houden van lopende en geplande projecten. Op 31 januari jl. vond de eerste NINO-dag plaats in Groningen, op uitnodiging van onze collega's van het Groninger Instituut voor Archeologie en het Qumran Instituut.

NINO-dag in Groningen op 31 januari 2019.

Ik wil met name Lidewijde de Jong, Rocco Palermo, Mladen Popović, Morvenna van Rijn, Joabson Xavier Pena en Francesca Slim bedanken voor hun inspanningen en gastvrijheid. De dag was een groot succes. Maar liefst 22 studenten, promovendi en collega's gaven een lezing. Door de combinatie van speedlezingen en keynote lectures konden we in korte tijd kennismaken met een grote waaier aan lopende onderzoeken, van digitale paleografie en filologie tot geologie en archeozoölogie. De rijkdom en diversiteit van de wetenschapsbeoefening op het terrein van het Nabije Oosten in Nederland kwam duidelijk naar voren. De tweede NINO-dag is gepland op donderdag 30 januari 2020 en vindt plaats in Amsterdam, waar Ilan Peled (UvA) onze gastheer is.

CW

Postdoc vacature

Momenteel is er bij NINO een vacature voor een postdoctoraal onderzoeker (deadline 7 april). Deze werving is deel van een strategisch plan dat de komende jaren verder gerealiseerd zal worden. We streven ernaar om altijd twee onderzoekers in dienst te hebben: ieder jaar vindt een nieuwe werving plaats en iedere onderzoeker zal gedurende twee jaar werkzaam zijn bij het NINO. Tijdens hun aanstelling voeren deze jonge wetenschappers eigen onderzoek uit, verzorgen zij een research master college bij de landelijke onderzoeksschool OIKOS en organiseren zij een internationale conferentie. De positie is bedoeld om jonge onderzoekers aan het begin van hun wetenschappelijke carrière de nodige ervaring te laten opdoen om hun kansen op de arbeidsmarkt te verstevigen. Daarnaast leveren zij een actieve bijdrage aan de wetenschapsbeoefening op het terrein van het oude Nabije Oosten in Nederland. Voor deze werving is een benoemingscommissie gevormd, bestaande uit Olaf Kaper (Egyptologie), Peter Akkermans (Archeologie), Pim Möhring (studentlid, Utrecht), Caroline Waerzeggers (Assyriologie; voorzitter) en Carolien van Zoest (secretaris). Ik hoop u in de volgende nieuwsbrief te kunnen vertellen wie vanaf 1 september NINO's postdoctoral fellow zal zijn.

CW

NINO scriptieprijsen 2018

In het najaar van 2018 vond de eerste ronde van de NINO scriptieprijs plaats. Met deze prijs wil het NINO veelbelovende jonge onderzoekers aanmoedigen. We ontvingen twaalf scripties uit drie verschillende universiteiten en acht afstudeerrichtingen: archeologie (BA en MA), assyriologie, egyptologie, internationale betrekkingen, oudheidwetenschappen, taalwetenschap, theologie. Dit geeft een goed beeld van de brede vertegenwoordiging van de studie van het oude Nabije Oosten aan Nederlandse universiteiten.

Alle inzendingen waren van zeer hoge kwaliteit. Om voor de prijs in aanmerking te komen moet een eindwerkstuk immers met een 8 of meer beoordeeld zijn door de scriptiebegeleiders.

hun vertrouwen en enthousiasme, maar ook de juryleden die hun kostbare tijd geïnvesteerd hebben in de beoordeling van de scripties. Ik kan alvast aankondigen dat er een nieuwe ronde zal plaatsvinden in 2019. Studenten die in het academische jaar 2018-2019 afstuderen kunnen dan hun scriptie via onze website indienen. De deadline valt op 1 oktober; dit is iets eerder dan vorig jaar om de jury wat meer tijd te geven om de scripties te lezen. De winnende bachelorscriptie wordt beloond met €400, de masterscriptie met €600. We kijken uit naar een succesvolle tweede editie!

CW, voorzitter van de jury

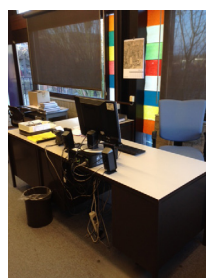
Gelukkig hadden we met zestien juryleden de nodige expertise in huis. Op grond van drie criteria (wetenschappelijke kwaliteit, originaliteit en bijdrage aan het vakgebied) kwam de jury tot de benoeming van één winnaar en één runner-up in iedere categorie (bachelor, master). De uitslag werd bekendgemaakt tijdens de NINO-dag in Groningen op 31 januari 2019.

Anouk Mudde won de prijs voor beste bachelorscriptie. Zij schreef haar eindwerkstuk bij de opleiding taalwetenschap in Leiden over het gebruik van het teken <sa₃> in Hiërogliefisch Luwisch. Anouk ontdekte dat de distributie van dit teken linguïstisch bepaald is. De juryleden waren onder de indruk van de wetenschappelijke kwaliteit en originaliteit van haar onderzoek.

Giacomo Fontana won de prijs voor beste masterscriptie. Giacomo studeerde in 2018 af als research master aan de archeologische faculteit Leiden met een onderzoek naar het gebruik van satellietbeelden om Omaanse grafplaatsen automatisch op te sporen. De juryleden zagen in deze methode grote potentie voor zowel het wetenschappelijk onderzoek als de erfgoedsector.

De tweede prijs was voor Jesse de Bruin (BA Theologie, Groningen) voor zijn scriptie over de Koptische teksten uit Nag Hammadi, en voor Erwin Dijkstra (MA Assyriologie, Leiden) voor zijn eindwerkstuk over de rol van het bos in Hettitische en Mesopotamische literatuur.

Namens het NINO wil ik iedereen bedanken die deze scriptieprijs mogelijk heeft gemaakt, niet in het minst natuurlijk de studenten voor

*Kamer van de
bibliothecarissen
voor en tijdens de
renovatie (boven);
koffiehoek op de
eerste verdieping
na afloop (onder).*

Opknopbeurt kantoorruimtes

In februari werden de kantoorruimtes van het NINO opgefrist. De kamers van de NINO-medewerkers (bibliotheek, secretaris, postdoc, studentassistenten, diverse projectkamers en het halletje met de NINO-koffiehoek op de eerste verdieping) kregen marmoleum op de vloer en de muren zijn wit geschilderd. Het oude tapijt dat in verschillende ruimtes lag vonden velen wel gezellig, maar het was niet meer erg hygiënisch. Het was een hele operatie: de kamers werden compleet leeggeruimd, alle meubels en spullen gingen een week in opslag. Een aantal oude meubels is afgevoerd en vervangen door nieuwere kasten en bureaus. De ruimtes zijn een stuk lichter geworden van de opknopbeurt!

CvZ

UIT DE COLLECTIE: Rudolph Said-Ruete / Seyyidah Salme (Emily Ruete)

In 1886 publiceert prinses Seyyidah Salme bint Said ibn Sultan (1844-1924) *Memoiren einer arabischen Prinzessin* in Berlijn. Hierin verhaalt ze de herinneringen aan haar gelukkige jeugd in Zanzibar, waar ze aan het hof verbleef als dochter van Sultan Said (1791-1856) en zijn Circassische concubine Jāhādan (?-1859).

In 1865 moet zij vertrekken uit Zanzibar vanwege haar relatie met de Duitser Rudolph Heinrich Ruete (1839-1870). Ze trouwt met hem, neemt de naam Emily Ruete aan, en woont met haar man in Hamburg tot zijn voortijdige dood in 1870. Gedwongen door moeilijke financiële omstandigheden, die haar leven en dat van haar drie kinderen tekenen, verhuist ze regelmatig binnen Duitsland. Na een jarenlang verblijf in Beirut overlijdt ze uiteindelijk in Jena.

Hamburg 1870. Emily Ruete met Rudolph Heinrich Ruete en haar twee oudste kinderen: Antonie Thawaka (1868-1945) en Said/Rudolph Said-Ruete (1869-1946).

Rudolph Said-Ruete dooneert in naam van de familie in 1937 zijn privé-bibliotheek inclusief daarin aanwezige materialen van zijn moeder (boeken, maar ook brieven en andere documenten) aan het Oosters Instituut in Leiden. In 1977 wordt deze bijzondere collectie in bruikleen gegeven aan het NINO.

1 Salme's publicatie is vaak herdrukt. Tentoongesteld is de 3e editie uit Berlijn, uitgegeven bij Verlag von Friedrich Luckhardt in 1886.

2 Door de jaren heen zijn verscheidene vertalingen verschenen:

- *Memoirs of an Arabian Princess: an Autobiography* by Emily Ruete, née princess of Oman and Zanzibar. – New York: D. Appleton and Co., 1888
- *Memoires d'une Princesse Arabe* / Emily Ruete, née Princesse d'Oman et de Zanzibar, traduit de l'allemand par L. Lindsay. – Paris: Dujarric, 1905
- *Herinneringen van een Arabische prinses* / Emily Ruete; vertaald door Tinke Davids. – Amsterdam/Antwerpen: Atlas, 1995 (SR 619). Oorspronkelijke titel: *Leben im Sultanpalast. Memoiren aus dem 19. Jahrhundert* / A. Nippa, 1989
- *Memoirs of an Arabian Princess* / Emily Said-Ruete Princess Salme bint Said ibn Sultan al-Bu Saidi of Oman and Zanzibar. Edited with an introduction by G.S.P. Freeman-Grenville. – London and The Hague: East-West Publications, 1981

Enkele belangrijke data

1844	Prinses Salme wordt geboren op Zanzibar. Haar volledige naam: Seyyidah Salme bint Said ibn Sultan.
1846	Verhuist van Zanzibar en bewijst voor Rudolph Heinrich Ruete. Zees Heintich wordt geboren en overlijdt tijdens de reis naar Europa. Het huwelijk wordt niet in Hamburg.
1868	Dochter Antonie Thawaka wordt geboren.
1869	Zoon Rudolph Said wordt geboren. Als volwassene neemt hij zich Rudolph Said-Ruete, en zijn koninklijke afkomst (andere 'geïmit' te benadrukken).
1870	Dochter Antonie Thawaka wordt geboren.
1870	Heintich overlijdt. Emily en haar kinderen blijven achter zonder hun vader.
1886	Publicatie van <i>Memoiren einer arabischen Prinzessin</i> . De uitgever levert Emily welkomste teksten en bekendheid op. Ze raakt bevriend met de laatste Arabische Christen: Simeon Haggareh.
1888	Eerste vertaling van Emily's <i>Memoiren</i> gepubliceerd.
1905	Eerste vertaling van Emily's <i>Memoiren</i> gepubliceerd.
1937	Emily overlijdt (overleden) in Beirut. Haar inmiddels volwassen kinderen in Duitsland. Rudolph onderbreukt veel internationale contacten.
1937	Rudolph Said-Ruete schenkt zijn bibliotheek aan het Oosters Instituut, neemt mee het loge van Simeon Haggareh.
1977	De bibliotheek Ruete verhuist van het Oosters Instituut (Rijksmuseum) naar het NINO (Nieuwlands Instituut).
1977	Eerste jaar van de verbinding van het museum te bouwen Witte Singel. De bibliotheek wordt het Oosters Instituut de collectie Rudolph Said-Ruete in bruikleen aan het NINO.

3 Het sprookjesachtige verhaal van Salme heeft inspiratie geleefd voor een aantal romans voor het grote publiek:

- *Trade Wind* / M.M. Kaye. – London: Penguin Books, 1982 (rev. ed.). Oorspr. London: Longmans, 1963
- *Sterne über Sansibar, Roman* / N.C. Vosseler. – Köln: Bastei Lübbe, 2010
- *Abschied von Sansibar, Roman* / L. Hartmann. – Zürich: Diogenes, 2013

4 Wetenschappelijke publicaties over leven en werken van Salme:

- *Briefe nach der Heimat, Emily Ruete geh. Prinzessin Salme von Oman und Sansibar* / herausgegeben und mit einem Nachwort von Heinz Schnepfen. – Berlin: Philo, 1999. Uitgegeven in gebaseerd op typocript: *Literarischen Nachrichten* (1924)
- *An Arabian Princess between two worlds. Memoirs, Letters, Home, Sequels to the Memoirs, Syrian Customs & Usages* by Sayyida Salme/Emily Ruete; edited with an introduction by E. van Donzel. – Leiden: E.J. Brill, 1993

Zanzibar: de haven van waaruit Salme in 1865 vertrok;
foto A. Keizers, 2018

Nieuws uit de NINO- bibliotheek

In onze bibliotheek is momenteel een wisselentoonstelling (book display) te zien over onze collectie Rudolph Said-Ruete. Bent u altijd al benieuwd geweest naar de inhoud en achtergronden van de kast met de glazen deuren en het opschrift “Seyyidah Salme (Emily Ruete)”, kom dan zeker even kijken. Een aantal publicaties van en over Salme wordt toegelicht.

Onze bibliothecaris Anita Keizers werd in maart geïnterviewd door Leiden Lokaal, online magazine met nieuws en achtergronden: <http://leidenlokaal.nl/1118/2019/03/18/verre-oorden-in-hartje-leiden/>

Sluitingsdata NINO-bibliotheek

Op de volgende feestdagen is onze bibliotheek gesloten:

- vrijdag 19 april t/m maandag 22 april 2019: Goede Vrijdag en Pasen
- donderdag 30 en vrijdag 31 mei 2019: Hemelvaart
- maandag 10 juni 2019: Pinksteren

Cataloguing the tablets of the De Liagre Böhl Collection: An interim report

Jeanette C. Fincke

In May 2018 I began cataloguing the cuneiform tablets of the Liagre Böhl collection. The NINO holds the largest collection of objects with cuneiform inscription made of clay and stone in the Netherlands. It definitely deserves wider attention, since it includes cuneiform inscriptions from four millennia (from the early Dynastic until the Late Babylonian period) covering a variety of text genres. The texts give valuable information on many aspects of the every-day-life and on the intellectual achievements of that period. The cataloguing project lays the foundation for the possibility that this collection may be better appreciated in the future, and I am very proud that I was chosen to carry out this task.

The Liagre Böhl collection uses the siglum LB for its objects. It comprises tablets and other objects made of clay and stone with cuneiform inscriptions, but also cylinder seals, small figurines and terracotta, small objects made of bronze and stone, various small objects, pot sherds and various other small objects; some of the objects come from Egypt. As an Assyriologist I deal only with objects with cuneiform inscriptions. This includes complete and fragmentary cuneiform tablets, envelopes, envelopes containing tablets, bullae, labels or tags, cones, barrel cylinders, prisms, pipes, brick and stone inscriptions, cylinder seals, a few casts made from tablets from other museums and some counterfeit tablets. For convenience “tablets and fragments” serves as a title. Based on my experience with the databases of various museums, I designed a

database that will hopefully meet the demands of both museum archivists and Assyriologists and Sumerologists. The dataset of every object will hold a photograph for easier identification. Photographs for 943 objects were available from the CDLI website, but the sequence of LB numbers for my corpus ended with the number LB 3275 with a few objects assigned higher numbers. I have photographed the other items. Whenever an object has been published, a link to the scanned articles is provided rather than just providing a bibliography.

As long ago as last October it became apparent that the project was too ambitious for the twelve months estimated for it to be completed, so a two-month extension has been approved. The curator

Leiden colleagues who have allowed me to see their unpublished studies of various tablets or supplied me with supplementary information. I name them alphabetically: Rients de Boer, Jan Gerrit Dercksen, Julia Giessler, Bram Jagersma, Ivo Martins, Lidewij van de Peut and Marten Stol. Jolieke van 't Hoff has been an invaluable help in making descriptions of the tablets in Dutch and checking for any mistakes I have made in the database. She also asks perceptive questions such as "Did the scribe first roll the cylinder seal on the tablet or did he first write the text?" This forces me to be even more precise in my descriptions. Despite all this support, creating just a single dataset consumes much time. I have been careful not to depend on secondary information but

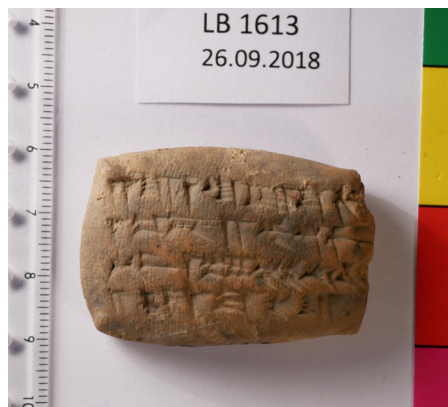
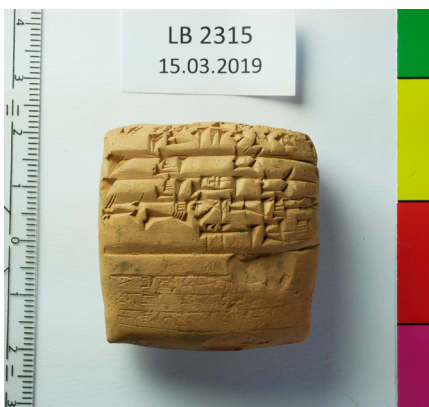

Image 1: a tablet from the Ur III period; image 2: a tablet from the Neo-Babylonian period; image 3: another tablet from the Neo-Babylonian period. All Böhl Collection, photographs by Jeanette Fincke.

of the collection, Prof. Dr Caroline Waerzeggers, has also decided to limit its scope by making certain cuts. Among these, sadly, are the group of 124 cylinder seals, some of which have cuneiform inscriptions; they will be examined later. My database now holds now 3343 datasets. All record at least the LB number and my photograph, but many objects still need to be measured, read and described.

Reading the cuneiform text on 3343 original objects within the prescribed time would of course not have been possible. Palaeography changed so much during the four thousand years the collection covers, and Akkadian dictionaries need constant updating. Moreover, these inscriptions involve five languages: Sumerian, Akkadian (both Assyrian and Babylonian), Hittite, Elamite and Aramaic. I have been very glad for help from

enter only what I have measured, read, described and or collated myself.

A general impression of the treasures of the collection can be seen if I single out a few noteworthy tablets. Often what are at first glance inconspicuous features come to reveal significant details of the difficulties facing an ancient scribe. Most cuneiform tablets are made of clay. After kneading the clay and shaping the tablet, the scribe wrote on it while it was still damp, impressing a stylus with a wedge-shaped head into the face of the tablet to write cuneiform. A succession of wedges in combination makes a sign, and a succession of signs makes a word. Unlike the maritime climate of the Netherlands in Mesopotamia it is and was hot and dry for most of the year. So the surface of a clay tablets will dry fast and the scribes must write quickly to

complete a text. The scribe of LB 2315 (see image 1), a tablet from the reign of Amar-Suen (21st century BCE), the third king of the Ur III period, ran into this problem. He was required by his supervisors to account for how many dead animals and parts of dead animals should be handed in to them, but some were not actually delivered. So he completed a tablet in his beautiful hand writing where he noted the aggregated shortfall for two years. A little later someone arrived with the exact number of missing pieces he had recorded. Instead of writing a completely new tablet he decided to add a note stating that later the deficit had been repaid, and to give the date on which he wrote it. But by that time the surface of the clay had begun to dry, and writing with his stylus was difficult. We can see that he had to write the three lines he added at the end in a very shallow script. But he managed, and we understand his problem.

Scribes found a way to keep the surface of their tablets malleable in hot weather, but covering the surface in a damp cloth. Experiences ascribes left no trace of this procedure on their tablets. But a Neo-Babylonian delivery note was written by a less experienced scribe (LB 1613, see image 2). He states that he wrote it on the 22nd day of the eleventh month of the 33rd year of King Nebuchadnezzar II (= 20 February, 571 BCE). After he had finished writing on one side of the tablet, known as the obverse, he turned it over to begin writing on the other side, known as the reverse. For some reason, he laid the tablet on a damp cloth. But as he wrote he applied enough pressure for the imprint of that cloth still to be seen today.

A scribe writing a small tablet would hold it in the palm of his hand. He would finish writing the obverse, and then turned the tablet over to continue on the reverse. To do this he would have to grab the tablet with his fingers while the clay was still damp.

Digital models of LB2640, envelope (left) and tablet (right); based on data from micro-CT scan and enhanced with GigaMesh.

A surface that can easily be impressed by a stylus needs very careful handling, preferably at points where he would not be writing. Fingerprints can often be seen on the upper and the lower edges of administrative tablets, but some scribes were not careful enough to avoid touching the face of the obverse or the reverse. LB 1758 (image 3) is a small tablet, only 3,1 × 2,26 cm, recording a note about billy goats. The Neo-Babylonian scribe who wrote it left his fingerprint on the left side of the obverse, but fortunately in an uninscribed area.

Writing clay tablets presented its own problems. Because clay is a much more durable writing material than paper, once a tablet has dried, been excavated and conserved, it lets us know what made a good scribe.

Scanning clay tablets and processing scan data

Hanna de Pous

Sponsored by the NINO Outgoing Mobility Grant, I've had the opportunity to visit Dr Hubert Mara and his research group at the Interdisciplinary Center for Scientific Computing (IWR) in Heidelberg. Hubert's team develops GigaMesh, a software framework for displaying, processing and visualizing large meshes representing 2D surfaces typically acquired with 3D scanning techniques

(gigamesh.eu). Hubert and his colleagues mainly focus on precious archaeological artefacts like cuneiform tablets, which forms the link with my own research project.

Some months ago, NINO granted permission to scan a dozen of the tablets of the Liagre Böhl collection at TU Delft with the X-ray micro-CT scanner of the Geoscience and Engineering Laboratory. The micro-CT scanner is a non-destructive technique with which one can see through objects and image their inner structure. The scans of the tablets show clearly that plant remains were deliberately incorporated to the clay used to shape the tablets. Finding out which botanical remains were added, how and why is the main topic of my MSc graduation thesis. Since some of the tablets were wrapped in an envelope and have been kept out of sight for over 4000 years, I could not resist the urge to digitally open the envelopes and reveal their text!

In Heidelberg, I learned how to use GigaMesh by processing the scans of four tablets from the Liagre Böhl collection. GigaMesh contains an Ambient Occlusion algorithm which proved to be perfect for rapidly separating the inner tablets from their envelopes and prepare meshes for 3D printing the tablets and their envelopes separately. Where the envelopes are fused with the tablets, GigaMesh' cutting and repair tools had to be used before the text on the tablets could be enhanced. Envelopes can be peeled with other software like Meshlab, too, but this is time consuming!

GigaMesh enhances the relief of cuneiform tablets by computing feature vectors. Feature vectors contain information about the surface per vertex. They tell how much the surface dips inwards or outwards. Based on these values, cuneiform characters and seals can be easily highlighted, as they are formed by indents and protrusions respectively in the surface.

The calculation of the feature vectors can take up to several hours of computing time, depending on the size of the object, but it's worth it! By selecting the appropriate color maps in the GigaMesh toolbox, a splendid rendering of the tablets and their envelopes is obtained. Please take a look at the rendering of tablet LB 2640, the first tablet

scanned in Delft. The benefit of the feature vectors algorithm is clear; no need to turn the tablet or its envelope to perfectly distinguish their texts and seal! LB 2640 has already been translated. Three other encased tablets have been processed in Heidelberg, waiting for an Assyriologist to be translated.

I am very happy to have been given the chance to work in Heidelberg. Hubert and his team have been more than kind, showing all features of GigaMesh and sometimes even improving the software on the spot to better visualize encased tablets. Thank you to NINO for my Outgoing Mobility Grant!

Even voorstellen

Sophia Mons

Nu ik al twee maanden aan het werk ben als bureau-assistent bij het NINO, is het tijd mijzelf voor te stellen.

Ik ben Sophia Mons, 21 jaar, geboren onder de rook van Rotterdam, maar inmiddels woonachtig te Leiden. In februari heb ik mijn diploma mogen ontvangen voor de Bachelor International Studies, met de focus op het Midden-Oosten en de Arabische taal, maar daarnaast ben ik nog steeds studente Midden-Oostenstudies, focussend op de islam. Na de zomer hoop ik te beginnen aan de onderzoeksmaster. Naast studeren maak ik tijd voor mijn vrijwilligerswerk als juffrouw bij Stichting Petje Af, een weekendschool voor kinderen in (sociale) achterstandsituaties; lees ik graag mooie boeken; en zing ik met veel plezier bij studentenmuziekgezelschap Sempre Crescendo.

Al van jongs af aan ben ik gefascineerd door de rijke culturen van en diversiteit aan mensen binnen het Midden-Oosten. Hoewel mijn academische focus ligt op het hedendaagse, ben ik me er bewust van dat ik nog veel kan leren van en over de vroege geschiedenis van de regio. Het is dan ook een eer dat ik mag werken in een omgeving als die van het NINO, waar de passie voor de geschiedenis, talen, en culturen van het oude Nabije Oosten echt leeft en voelbaar is.

Geert De Breucker

Ik ben Geert De Breucker. Sinds september vorig jaar ben ik Research Fellow bij het NINO. Ik studeerde klassieke talen en Oude Nabije Oosten aan de universiteit van Leuven en Tübingen. Tijdens mijn studies raakte ik in de ban

van de hellenistische geschiedenis. Mijn ene MA scriptie ging over de militaire aanwezigheid van de Ptolemeeën in Cyprus en Cyrenaïca; de andere over het Seleucidische bestuur in Babylonië.

Ik promoveerde aan de Rijksuniversiteit Groningen met een commentaar op Berossos. De Babylonische priester Berossos schreef in het begin van de derde eeuw v.C. in het Grieks een geschiedenis van Babylonië van de oertijd tot Alexander de Grote. Voor zijn werk, dat slechts door citaten bij latere auteurs bekend is, baseerde Berossos zich op spijkerschriftteksten.

In mijn doctoraatsthesis, getiteld “*De Babyloniaca* van Berossos. Inleiding, editie en commentaar”, plaatste ik Berossos in zijn culturele context en verzorgde ik een regelcommentaar op de overgeleverde fragmenten. Daarbij onderzocht ik welke spijkerschriftbronnen Berossos gebruikte – of zou kunnen gebruikt hebben. Mijn thesis is online beschikbaar. Een Engelse samenvatting is te vinden op het internet bij BNJ Online (Brill’s New Jacoby).

Momenteel bereid ik een herziene en geüpdate publicatie van mijn thesis voor. Ik ben het NINO zeer erkentelijk dat ik mijn onderzoek in het instituut met zijn geweldige assyriologische bibliotheek mag verrichten.

** meer informatie: zie links in de NINO-nieuws mailing d.d. 31 maart 2019 op www.nino-leiden.nl/newsletter/archive*

NINO Wiki-project

De Stichting Academisch Erfgoed kondigde in 2018 een project aan dat als doel heeft om Nederlandse wetenschappers toe te voegen in Wikidata, een aan Wikipedia gelieerd project. Bij het NINO is materiaal en kennis aanwezig over oudere vakgenoten in de assyriologie en egyptologie, en over de geschiedenis van de vakgebieden. Onze archieven en de oude Ahnengalerie (verzameling portretten en andere afbeeldingen in het oude NINO-gebouw aan de muur hingen) zijn nog niet goed ontsloten. Toch hebben we het initiatief aangegrepen om onze gegevens en kennis bij te dragen. Op 29 maart was de eerste schrijfmiddag. Wikimedian-in-Residence Hanno Lans en een klein groepje geïnteresseerde vrijwilligers hebben een goed begin gemaakt. Hopelijk sluiten zich op 17 april en 15 mei nog meer vrijwilligers aan – geef je op bij Sophia Mons, a.s.e.mons@hum.leidenuniv.nl!

In de agenda*:

- 6 april: EOL-evenement in Museum Meermanno
- 17 april: Tweede schrijfmiddag NINO Wiki-project
- 24 april: Dutch Symposium on the Ancient Near East
- 28 april: LUCIS-lezing “Ziek zwak en misselijk: brieven uit middeleeuws Egypte”
- 15 mei: Derde schrijfmiddag NINO Wiki-project
- 15 mei: UvA-lezing “Jericho off the Record”
- 16-17 mei: Seminar “Coptic ostraca from the Theban region”
- 17 mei: NINO-lezing “De tempel van Isis in Berenike”
- 28 mei: NINO-EOL-lezing Kathleen Abraham